

Súd: Okresný súd Nové Zámky
Spisová značka: 18Csp/14/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4418200582
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 04. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Rajňák
ECLI: ECLI:SK:OSNZ:2019:4418200582.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Zámky, sudcom JUDr. Petrom Rajňákom v spore žalobcu: Y. L., A.. XX.XX.XXXX, W. A. N., L.. W. XXX/XX, občan SR, právne zastúpený: JUDr. Pavel Babiak, advokát so sídlom Prievidza, ul. G. Švéniho č. 6, proti žalovanému: Prvá stavebná sporiteľňa a.s., so sídlom Bratislava, Bajkalská 30, IČO: 31335004, o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 4083,15 eur a o určenie neplatnosti zmluvy a ochranu práv spotrebiteľa, takto

rozhodol:

Súd žalobu **z a m i e t a**.

Žalovaný má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške trov konania súd rozhodne osobitným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa cestou svojho právneho zástupcu žalobou doručenou na súd 05.02.2018 domáhal, aby súd určil, že zmluva o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere číslo 1593494803 zo dňa 21.06.2005 uzavretá medzi žalobcom a žalovaným je neplatná pre početné neprijateľné zmluvné podmienky, ďalej, aby súd určil, že úver medzi účastníkmi zmluvy o mimoriadnom úvere a stavebnom úvere je bezúročný a bez poplatkov. Ďalej žiadal, aby súd zaviazal žalovaného vydať žalobcovi zo zmluvy o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere bezdôvodné obohatenie vo výške 4083,15 eur, žiadal ďalej, aby súd zaviazal žalovaného vyplatiť žalobcovi primerané finančné zadostučinenie vo výške 500.-eur a trovy konania. Žalobu odôvodnil tým, že žalobca so žalovaným uzavrel zmluvu o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere dňa 21.06.2005. Predmetom zmluvy bolo poskytnutie mimoriadneho medziúveru pričom pri pridelení cieľovej sumy a súčasne pri dodržaní všetkých podmienok sa mimoriadny medziúver zmenil na stavebný úver vo výške cca 180 000,-Sk. Presná výška stavebného úveru sa rovná rozdielu cieľovej sumy a nasporenej sumy pri pridelení cieľovej sumy zmluvy o stavebnom sporení.

2. Poukázal na to, že zmluva o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere je zmluvou spotrebiteľskou. Táto zmluva obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, ktoré zakladajú hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa. Podľa názoru žalobcu sú neprijateľnou zmluvnou podmienkou poplatky pretože sa jedná o finančné záväzky spotrebiteľa za plnenie, ktoré mu po materiálnej stránke nebolo dodané. Za neprijateľné považuje poplatok za spracovanie medziúveru, poplatok za vydanie bianko zmenky a poplatok za vedenie úverového účtu. K poplatkom za upomienky uviedol, že takéto poplatky v zmluve neboli vyslovene dohodnuté a ani jedna upomienka nebola dlžníkovi zaslaná. Žalobca nebol oboznámený so sadzovníkom poplatkov. Neplatnou má byť aj časť zmluvy, podľa ktorej je veriteľ oprávnený uspokojiť z mesačnej splátky svoje pohľadávky v poradí sankčné úroky, poplatky, úroky a istinu, táto podmienka je hrubo nevyvážená, pretože nerešpektuje nepochybný a oprávnený ekonomický záujem spotrebiteľa na tom, aby najskôr splatil istinu úveru. Poukázal na to, že výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov nie je v zmluve presne určená, tým je porušované ustanovenie § 4 ods. 2 písm. a) zákona č. 258/2001 Z.z. Tento nedostatok spôsobuje podľa § 11 ods.

1 zákona č. 129/2010 Z.z. to, že úver je považovaný za bezúročný a bezpoplatkový. Žalobca uviedol, že si od žalovaného požičil sumu 9 958,18 eur a do dňa podania žaloby zaplatil žalovanému sumu 13 842,17 eur. Rozdiel medzi výškou istiny a sumou, ktorú do dňa podania žaloby žalovanému uhradil je 3 883,99 eur.

3.V priebehu konania (podaním doručeným na súd dňa 12.09.2018) žiadal, aby súd upravil žalobný petit tak, ako je uvedené v citovanom písomnom podaní. Žiadal, aby súd určil neplatnosť zmluvy v tých častiach, ktoré obsahujú neprijateľné zmluvné podmienky, poukázal na neprijateľné zmluvné podmienky uvedené v žalobe. Opätovne poukázal na to, že zmluva neobsahuje údaje o počte mesačných splátok, ale iba výšku mesačnej splátky, v zmluve teda chýba údaj o výške splátok istiny, úrokov a poplatkov tak, ako to vyžaduje zákon č. 258/2001 Z.z. Tento nedostatok spôsobuje následok uvedený v § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. a preto je úver považovaný za bezúročný a bez poplatkov.

4.Podaním doručeným na súd dňa 14.01.2019 upravil žalobný petit tak, ako je uvedené v citovanom písomnom podaní. Súd jeho návrhu vyhovel a uznesením č. k. 18Csp 14/2018 zo dňa 28.01.2019 zmenu petitu pripustil.

5.V priebehu konania právna zástupkyňa žalobcu upresnila, že žiada, aby súd určil, že zmluva o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere číslo 1593494803 zo dňa 21.06.2005 je neplatná v častiach uvedených v uznesení Okresného súdu Nové Zámky, zo dňa 28.01.2019, žiadala zároveň, aby súd určil, že úver medzi účastníkmi zmluvy je bezúročný a bez poplatkov. Žiadala, aby súd zaviazal žalovaného vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie vo výške 4 083,15 eur a zaplatiť žalobcovi primerané finančné zadostučinenie vo výške 500.-eur.

6.Naliehavý právny záujem na podaní žaloby na určení prvých dvoch bodov žaloby odôvodnila tým, že Naliehavý právny záujem vidí v tom, že žalobca potrebuje mať vyriešenú otázku aký je jeho skutočný dlh nad rámec poskytnutých finančných prostriedkov v prípade čiastočnej neplatnosti zmluvy týkajúcej sa odplaty, úroky, poplatky. Uviedla ďalej, že ono sa to začalo všetko tak, že žalobca splácal finančné prostriedky, ktoré obdržal od PSS v r. 2017 už išlo o 12 rokov, kedy tieto splácal. Žalobca nemal žiadne informácie, koľko splatil a koľko mu ešte ostáva dlh. Na základe toho požiadal PSS aby mu doručila amortizačnú tabuľku s prehľadom obsahujúcim dátum obratu, suma obratu, zostatok účtu po obrate v eurách. Dátum tlače tohto výpisu z účtu bol 20.11.2017. Na základe toho zistil, že v prvých rokoch vklady sa započítavali výlučne na úroky z úveru, našiel tam veľa upomienok za omeškanie a neprimerane vysoké poplatky za prvú, druhú upomienku a predžalobné upomienky, ktoré mu neboli doručené. Na základe toho požiadal Ministerstvo spravodlivosti SR o posúdenie zmluvy o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere, pričom mu dali vyjadrenie, v zmysle, že zmluva obsahuje neprijateľné podmienky. Okrem iného je otec troch detí, z toho jedno je vážne choré a vyžaduje si odbornú starostlivosť.

7. Právna zástupkyňa žalobcu uviedla, že sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu alebo o zmluvu o spotrebiteľskom úvere uviedla, že sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu, uzatvorenú podľa zákona o spotrebiteľskom úvere číslo ktorého nevie uviesť. Má sa jednať o zmluvu na základe Občianskeho zákonníka, nevedela uviesť ani paragraf na základe ktorého má byť zmluva uzavretá. Podľa nej má byť zmluva bezúročná a bez poplatkov, pretože v nej absentujú náležitosti uvedené v zákona č. 258/2001 Z.z. Uviedla ďalej, že si uvedomuje, že ňou citovaný zákon sa nevzťahuje na nehnuteľnosti, vyslovenia skutočnosti, že zmluva je bezúročná a bez poplatkov sa domáha na základe všeobecných ustanovení na ochranu spotrebiteľa.

8.Uviedla, že žalobca momentálne úver nespláca preto, že žalovaný vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, dlh považuje za splatný a požaduje vyplatenie celej sumy, malo k tomu dôjsť 12.12.2017. k bezdôvodnému obohateniu malo dôjsť preto, že spotrebiteľská zmluva nemôže obsahovať ustanovenia, ktoré obsahujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. K sume, ktorú žiada vyplatiť ako bezdôvodné obohatenie sa žalobca dopracoval tak, že spočítal, koľko obdržal finančných prostriedkov, koľko do dňa podania žaloby žalovanému uhradil, rozdiel medzi tým má byť bezdôvodným obohatením. Nevedela povedať, prečo žiada finančné zadostučinenie vo výške 500.-eru. poukázala na ustanovenie § 3 zákona č. 250/2007 Z.z. Záverom k veci uviedla, že naliehavý právny záujem žalobcu ako spotrebiteľa na určení neprijateľnosti zmluvnej podmienky vyplýva priamo zo zákona č. 53a) Občianskeho zákonníka. Citovala ďalej rozhodnutia súdov SR v podobných veciach.

9. Žalovaný sa k veci vyjadril podaním doručeným na súd dňa 25.06.2018. Uviedol, že žaloba nespĺňa zákonom požadované náležitosti. Žalobca sa v bode 1 žalobného návrhu domáha určenia neplatnosti zmluvy o mimoriadnom úvere v bode 2 sa žalobca domáha určenia, že úver poskytnutý žalobcovi je bezúročný a bez poplatkov. Tieto dva body žaloby si obsahovo a významovo odporujú. Poukázal na to, že za vymedzenie predmetu sporu zodpovedá žalobca, ktorý tento vymedzuje obsahom žaloby. Po upresnení žalobného návrhu k veci uviedol, že úverová zmluva bola medzi žalobcom a žalovaným uzavretá dňa 21.06.2005. Občiansky zákonník v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy v § 52 ods. 1 uvádzal, ktoré zmluvy sa považujú za spotrebiteľské zmluvy, úverová zmluva v čase jej uzatvorenia nespádala pod úpravu spotrebiteľských zmlúv v zmysle OZ. Poukázal na to, že poplatky za upomienky boli žalobcovi zasielané ako následok za omeškanie žalobcu s plnením jeho zmluvných povinností, teda za žalobcom navodený protiprávny stav. Poplatok za spracovanie úveru v čase uzavretia zmluvy platné právne predpisy nezakazovali. Nesúhlasil ani s námietkou neprijateľnosti podmienky, v zmysle ktorej bol žalovaný oprávnený krátiť úver o sumu poplatku za spracovanie úveru. Situácia, kedy bol žalobcovi z poskytovaných finančných prostriedkov zapožičaný poplatok za spracovanie úveru je totožná ako situácia, kedy by zaúčtovaný nebol a žalobca by ho musel zaplatiť osobitne. Inými slovami zaplatením poplatku za zaplatenie úveru nedošlo k z menšeniu majetku žalobcu.

10. Uviedol ďalej, že žalobca sa domáha určenia, že úver poskytnutý v zmysle úverovej zmluvy je bezúročný a bez poplatkov. Poukázal na to, že aplikácia § 11 zákona č. 129/2010 Z.z. je zjavne nesprávna. Podľa § 25 ods. 1 uvedeného zákona sa právne vzťahy, ktoré vznikli pred 11.06.2010 spravujú podľa doterajších predpisov. Úpravu zmlúv o spotrebiteľských úveroch obsahoval pred účinnosťou zákona č. 129/2010 Z.z. zákon č. 258/2001 Z.z. V zmysle § 1 ods. 2 tohto zákona sa tento zákon nevzťahoval na zmluvy o poskytnutí úveru na účely nadobudnutia existujúcich alebo projektovaných nehnuteľností, dodatočné alebo ďalšie stavebné úvery dokončených stavieb a ich údržbu. Z úverovej zmluvy je zrejmé, že úver bol poskytnutý presne na takýto účel. Žalobca žalovanému preukázal, použitie úveru na rekonštrukciu bytového jadra a výmenu okien. Z uvedeného je zrejmé, že vzhľadom na účel použitia úveru, nespadá úverová zmluva pod režim zákona číslo 258/2001 Z.z. a preto nie je možné určiť takýto úver za bezúročný bez poplatkov z dôvodov absencie náležitostí požadovaných či už zákonom 258/2001 Z.z. alebo zákonom č. 129/2010 Z.z.

11. Preto, že nie je dôvod na vyslovenie úveru poskytnutého v zmysle úverovej zmluvy ako úveru bezúročného a bez poplatkov, sú celkom nedôvodné aj žalobné návrhy v bodoch 3 až 5 žaloby.

12. Po uznesení, ktorým súd pripustil zmenu petitu sa žalovaný k veci vyjadril podaním doručením na súd dňa 13.02.2019. Opätovne poukázal na to, že zmluva medzi žalobcom a žalovaným bola uzavretá podľa zákona č. 310/1992 Zb. Poukázal ďalej na to, že zákon o stavebnom sporení bol novelizovaný zákonom 132/2013 Z.z. v zmysle ktorého bolo stavebným sporiteľníam zakázané požadovať za vedenie výlučne úverových účtov. Uviedol, že žalovaný takýto zákaz rešpektuje a po 9. 6. 2013 žiadne poplatky za vedenie úverového účtu žalobcovi neučtoval. Poukázal ďalej na to, že žalobca nijakým spôsobom nepreukázal aký má vplyv posúdenie ním tvrdených neprijateľných zmluvných podmienok na ním označený predmet konania v podobe vydania bezdôvodného obohatenia z dôvodu bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru. Z uvedeného vyplýva, že žalobca žiada o vyslovenie neprijateľných zmluvných podmienok bez akéhokoľvek významu k ďalším žalobným návrhom žalobcu, teda ku konkrétnemu posudzovaniu prípadu.

13. Uviedol ďalej, že žalobca sám nevie, čoho sa chce v konaní domáhať. Žalobca neoznačil žiaden právny predpis, ktorý by mu umožňoval domáhať sa neplatnosti časti úverovej zmluvy čo i len čiastočne. Uviedol ďalej, že žalobca nepreukázal naliehavý právny záujem, pretože žalobca sa môže domáhať uvedených skutočností v prípadnom spore, v ktorom by sa žalovaný od žalobcu domáhal finančného plnenia a potom by žalobca mohol namietat časti požadovaného plnenia. Poukázal na to, že v konaní nie je sporné, že na zmluvu sa nevzťahujú ustanovenia zákona č. 258/2001 Z.z., preto bezpoplatkovosť a bezúročnosť zmluvy z dôvodu absencie náležitosti zmluvy uvedených v tomto predpise požaduje za bezdôvodnú. V časti žaloby, v ktorej sa žalobca domáha vydania bezdôvodného obohatenia uviedol, že žalobu v bode 1. a 2. považuje za bezdôvodnú a preto je bezdôvodná aj žaloba v časti 3. Žalovaný nevidí žiaden dôvod prečo by mal žalovaný vyplatiť žalobcovi požadované finančné zadostučinenie. Opätovne poukázal na to, že v prvých dvoch bodoch žaloby sa jedná o žalobu určovaciu, žiadal, aby súd žalobu zamietol v plnom rozsahu.

14.Súd vykonal dokazovanie zmluvou o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere, výpismi z účtu žalobcu, odpoveďou na žiadosť zo dňa 05.10.2017, účtovnými dokladmi za materiál a prácu, ďalšími v spise doloženými dokladmi a zistil nasledovný skutkový a právny stav:

15.Zo zmluvy o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere zo dňa 21.06.2005 mal súd preukázané, že žalobca ako dlžník a žalovaný ako veriteľ uzavreli zmluvu o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere. Predmetom zmluvy bolo poskytnutie mimoriadneho medziúveru vo výške 300 000.-Sk, pričom po pridelení cieľovej sumy o stavebnom sporení, na základe ktorej bol mimoriadny medziúver poskytnutý sa mimoriadny medziúver zmenil na stavebný úver pod číslom 1593474002 vo výške cca 180 ,- Sk. Účel mimoriadneho medziúveru je uvedený v bode I., odsek 2 zmluvy. Výška úrokovej sadzby mimoriadneho medziúveru bola uvedená ako 6,99 % ročne. Za spracovanie medziúveru vyrubil veriteľ dlžníkovi poplatok vo výške 3 000.-Sk. Za vedenie účtu mimoriadneho medziúveru bol vyrubovaný ročný poplatok vo výške 400.-Sk . V časti stavebného úveru bol uvedený úrok vo výške 4,70 % p.a. - ročne , splátky boli dohodnuté sumou 2 625,-Sk. V bode II. ods. 2 zmluvy v časti stavebný úver bolo uvedené poradie pohľadávok z mesačnej splátky.

16.Z výpisu z účtu za rok 2005 až rok 2016 mal súd preukázané, že žalobcovi bol vyplatený dňa 31.05.2012 medziúver vo výške 7 966,54 eur a dňa 13.12.2005 mu bol vyplatený medziúver vo výške 1875,46 eur.

17.Z odpovede na žiadosť vypracovanej Ministerstvom spravodlivosti SR dňa 05.09.2017 mal preukázané, že žalobca sa obrátil na Ministerstvo spravodlivosti so žiadosťou na posúdenie zmluvy o mimoriadnom medziúvere. Ministerstvo konštatovalo, že sa jednalo o neprijateľné zmluvné podmienky v časti poplatky, poradie pohľadávok, ustanovenie podľa ktorého sa má zmluva riadiť Obchodným zákonníkom. Ministerstvo spravodlivosti doporučilo žalobcovi vyhľadať pomoc advokáta.

18.Z účtovných dokladov založených na čl. 101-103 v spise mal súd preukázané, že žalobca preukázal žalovanému použitie finančných prostriedkov použitých na základe stavebného úveru na kúpu plastových okien a úpravu bytového jadra.

19.Podľa § 1 ods.1 zákona číslo 310/1992 Zb v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy medzi žalobcom a žalovaným , teda ku dňu 21.06.2005 účelom stavebného sporenia je financovanie bytových potrieb z účelovo vytvorených finančných prostriedkov vo fonde stavebného sporenia.

20.Podľa § 4 písm.a/ citovaného zákona stavebným sporiteľom je fyzická osoba s trvalým pobytom na území Slovenskej republiky, ktorá uzatvorí so stavebnou sporiteľňou zmluvu o stavebnom sporení alebo v ktorej prospech je uzatvorená zmluva o stavebnom sporení

21.V § 7 ods. 3 citovaného zákona sú definované náležitosti zmluvy o stavebnom úvere

22.Podľa § 52 ods.1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy medzi žalobcom a žalovaným , teda ku dňu 21.06.2005 spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55 <<https://www.slovlex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/20190130?ucinnost=21.06.2005>>, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

23.Podľa § 1 ods.1 písm.a/ zákona číslo 258/2001 Z.z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy medzi žalobcom a žalovaným , teda ku dňu 21.06.2005 tento zákon sa nevzťahuje na zmluvy o poskytnutí úveru na účely nadobudnutia existujúcich alebo projektovaných nehnuteľností, dodatočné alebo ďalšie stavebné úpravy dokončených stavieb a ich údržbu,

24.Podľa § 25 ods.1 zákona číslo 129/2010 Z.z. právne vzťahy, ktoré vznikli pred 11. júnom 2010 na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, sa spravujú podľa doterajších predpisov, ak tento zákon v odseku 2 neustanovuje inak.

25.Podľa článku II zákona číslo 132/2013 Z.z. ktorým bol novelizovaný zákon o stavebnom sporení stavebnej sporiteľni sa zakazuje požadovať od stavebného sporiteľa, ktorý je fyzickou osobou-nepodnikateľom, alebo od inej fyzickej osoby-nepodnikateľa úhradu poplatkov, náhradu nákladov alebo inú odplatu za vedenie, evidenciu alebo správu stavebného úveru alebo iného úveru alebo účtu alebo zrušenie účtu, na ktorom je vedený takýto úver a ktorého zriadenie alebo vedenie je podmienkou úverového vzťahu. Tento zákon nadobudol účinnosť 10. júna 2013.

26.Podľa § 137 C.s.p. žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o

- a) splnení povinnosti,
- b) nároku na usporiadanie práv a povinností strán, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu,
- c) určenie, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu, alebo
- d) určenie právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu.

27.Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že medzi žalobcom ako dlžníkom a žalovaným ako veriteľom bola dňa 21.06.2005 uzavretá zmluva o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere. Podľa názoru súdu túto zmluvu nie je možné posúdiť ako zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Zákon číslo 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinný v čase uzavretia zmluvy v § 1 ods. 2 písm. a) výslovne ustanovil, že sa nevzťahuje na zmluvy o poskytnutie úveru na účely nadobudnutia existujúcich alebo projektovaných nehnuteľností, dodatočné alebo ďalšie stavebné úpravy dokončenie stavieb a ich údržbu. Na uvedenú zmluvu teda tento zákon nemožno aplikovať - súd mal jednoznačne preukázané, že žalobca použil prostriedky nadobudnuté z úveru na rekonštrukciu bytu (pozri bod 18 tohto odôvodnenia). Podľa názoru súdu nie je možné na uvedenú zmluvu aplikovať ani zákon číslo 129/2010 Z. z. - s poukazom na § 25 ods. 1 tohto zákona sa právne vzťahy, ktoré vznikli pred 11.06.2010 (a teda aj na uvedenú zmluvu) sa spravujú podľa doterajších predpisov - v tomto prípade podľa § 258/2001 Z. z., ktorého použitie je však v uvedenom prípade vzhľadom na vyššie uvedené vylúčené.

28.Uvedený právny vzťah, ktorý vznikol medzi žalobcom a žalovaným teda nemožno podriaďiť pod režim spotrebiteľských úverov, podľa názoru súdu je však uvedenú zmluvu potrebné považovať za spotrebiteľskú zmluvu podľa § 53 OZ platného v čase uzavretia zmluvy. Táto zmluva upravuje právny vzťah, ktorý vznikol medzi žalobcom ako dlžníkom a žalovaným ako veriteľom, za situácie, keď žalobca poskytoval úver, na základe svojej podnikateľskej činnosti a žalovaný získal z úveru finančné prostriedky na rekonštrukciu svojho bytu. Zmluva bola dopredu pripravená a žalovaný mohol ovplyvniť len určité časti zmluvy, napríklad výšku úveru, počet a výšku splátok. Žalobca v uvedenom zmluvnom vzťahu pri tvorbe zmluvy nepochybne vystupoval ako „slabšia strana“ - práve pre takéto prípady boli do slovenského právneho poriadku implementované ochranné prvky spotrebiteľského práva. Podľa názoru súdu je teda žalovanému potrebné poskytnúť ako spotrebiteľovi ochranu vyplývajúcu z príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka.

29.Súd poznamenáva, že žalobca mal v priebehu celého konania problém ustáliť a presne definovať predmet sporu. Po vyhlásení uznesenia, ktorým súd pripustil zmenu petitu bolo možné ustáliť, že žalobca v bode 1 žaloby žiada, aby súd vyslovil neplatnosť zmluvy uzavretú medzi žalobcom a žalovaným v označených častiach. Posúdenie platnosti alebo neplatnosti zmluvných ustanovení nie je určením existencie práva ale určením právnej skutočnosti a určenia právnej skutočnosti sa možno podľa § 137 písm. d) C.s.p. domáhať iba vtedy, ak to vyplýva z osobitného predpisu. Právna zástupkyňa žalobcu však počas celého konania neuviedla, z ktorého právneho predpisu by mala neplatnosť častí zmluvy, ktoré označila za neplatné vyplývať.

30.Pokiaľ by aj došlo k porušeniu povinností žalobcu zo zmluvy (v prípade, že by žalobca ako dlžník neplatil žalovanému zostatok úveru) toto môže byť súdom preskúmané, iba v prípadnej žalobe na plnenie. V takomto konaní by súd ako prejudiciálnu otázku musel posúdiť platnosť celej zmluvy, resp. platnosť jej jednotlivých ustanovení, pretože ak by dospel k záveru, že niektoré zmluvné dojednania sú neplatné nemohol by nárok veriteľovi priznať. Samostatné „preventívne konanie“ o platnosti zmluvy ako takej alebo o jej jednotlivých častiach preto nie je dôvodné (pozri rozsudok Krajského súdu Banská Bystrica 43 Co 15/2018). V uvedenej časti teda súd žalobu z dôvodov nesplnenia zákonných povinností uvedených v § 137 písm. d) C.s.p. zamietol. Vo vzťahu k stanovisku Ministerstva spravodlivosti SR,

na ktoré žalujúca strana poukazuje súd poznamenáva , že o neplatnosti zmluvy alebo jej časti môže rozhodnúť len nezávislý a nestranný súd a nie ministerstvo ako orgán výkonnej moci. Opačný výklad by vážnym spôsobom narušil princíp trojdelenia moci v štáte.

31.V bode 2 žaloby sa žalobca domáhal, aby súd určil, že úver medzi účastníkmi zmluvy o mimoriadnom medziúvere je bezúročný a bez poplatkov. Tak ako bolo vyššie uvedené na právny vzťah, ktorý vznikol medzi žalobcom a žalovaným nie je možné aplikovať ustanovenia zákona č. 258/2001 Z.z. (pretože to tento zákon vylučuje v bode I ods. I písm. a)) ani zákon č. 129/2010 Z.z. , s prihliadnutím na § 25 ods. 1 uvedeného zákona. Uvedený právny vzťah je teda možné posudzovať iba podľa zákona č. 310/1992 Zb. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy medzi žalobcom a žalovaným. Zmluva uzavretá medzi žalobcom a žalovaným obsahovala všetky náležitosti uvedené v § 7 ods. 3 Zák.č. 310/1992 Zb., tento zákon neporušovala. Platné právne predpisy v čase uzavretia zmluvy nezakazovali účtovanie poplatkov za poskytnutie úveru, resp. správu úveru, požadovanie takýchto poplatkov od spotrebiteľa bolo zakázané až zákonom č. 132/2013 Z.z. ,ktorý bol účinný od 10.06.2013. Súd nemal preukázané, že by žalovaný po uvedenom dátume od žalobcu nejaké poplatky vyžadoval. Súd teda nemal preukázané, že by v čase uzavretia zmluvy došlo k porušeniu vtedy platných právnych predpisov upravujúcich uzavretie tejto zmluvy , zákon č. 258/2001 Z.z. a ani zákona č. 129/2010 Z.z. sa na uvedenú zmluvu nevzťahoval, súd preto žalobu zamietol aj v tejto časti.

32.Súd považuje za potrebné poznamenať , že nie všetky poplatky uvedené v zmluve nie je možné bez ďalšieho považovať za neplatné , aj keď neboli individuálne dohodnuté. Poplatok za spracovanie medziúveru v sume 3000,- Sk je podľa názoru súdu vzhľadom na výšku poskytnutého medziúveru (300.000,- Sk) možné považovať za primeraný. Tento poplatok tvorí jedno percento poskytnutého úveru - je možné rozumne predpokladať, že žalovanému vznikli v súvislosti s prípravou zmluvy , vyhodnotením majetkových pomerov žalobcu a spracovaním celého úveru mzdové a režijné náklady , ktoré by mali byť pokryté práve týmto poplatkom. Nie je možné od žalovaného spravodlivo požadovať , aby mzdové a režijné náklady spojené s prípravou úverovej zmluvy znášal sám , súd teda považuje poplatok za spracovanie medziúveru vo výške jedného percenta z poskytnutého medziúveru za spravodlivý a primeraný. Takýmito istými úvahami sa súd riadil aj pri posúdení poplatku za vedenie účtu mimoriadneho úveru.

33.Súd poznamenáva, že poplatkom za upomienky sa mohol žalobca vyhnúť , ak by si svoje povinnosti vyplývajúce z úverovej zmluvy plnil riadne a včas, teda ak by k svojej úverovej zmluve pristupoval so starostlivosťou riadneho a obozretného hospodára. Je pravdou, že zákon má v spotrebiteľských zmluvách chrániť slabšiu stranu , teda spotrebiteľa , ani ochrana spotrebiteľa však nemôže byť bezbrehá. Zákon a ani súd nemôže chrániť spotrebiteľa , ktorý si riadne a včas neplní svoje povinnosti a za riadne neplnenie si svojich povinností je následne sankcionovaný. Žalobcovi nič nebránilo v tom, aby sa oboznámil s poplatkami žalovaného za upomienky , a aby sa im riadnym plnením si svojich povinností , ktoré mu vyplývajú zo zmluvy vyhol. Žalobca sa však o svoj úverový vzťah podľa názoru súdu riadne nestaral - úver si zobral v roku 2005 a až do podania žaloby so žalobcom žiadnym preukázateľným spôsobom nekomunikoval.

34.Preto, že súd zamietol žalobu v časti určenia neplatnosti častí zmluvy a pretože súd neurčil , že úver medzi účastníkmi zmluvy je bezúročný a bez poplatkov nemohlo na strane žalovaného dôjsť prijatím platieb od žalobcu k bezdôvodnému obohateniu. Súd preto žalobcu zamietol aj v bode 3 , teda v časti určujúcej povinnosť vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie.

35. Súd zamietol žalobu aj v časti , v ktorej sa žalujúca strana domáhala zaplatenia finančného zadosťučinenia v sume 500 eur. Súd nemal preukázané , že by žalovaný pri uzatvorení zmluvy so žalobcom porušil svoje zákonom stanovené povinnosti (tak ako to bolo podrobne odôvodnené vyššie), žalujúca strana navyše ničím neodôvodnila , prečo by mal súd na uvedený prípad aplikovať § 3 zákona číslo 250/2007 Z.z., súd preto nevidel žiaden dôvod na priznanie finančného zadosťučinenia žalujúcej strane.

36.O nároku na trovy konania súd rozhodol v súlade s § 255 ods. 1 C.s.p. s prihliadnutím na 262 ods. I C.s.p. Žalovaný bola v konaní úspešný v plnom rozsahu , preto mu súd priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon exekúcie podľa osobitného zákona.

Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého v návrhu na vykonanie exekúcie označí oprávnený (§ 38 zák. č. 233/1995 Z.z.) a ktorého jej vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak (§ 29 zákona č. 233/1995 Z.z.).